

CONVENȚIE
privind garanțiile internaționale în materie de echipamente mobile

din 16.11.2001

Cape Town, 16 noiembrie 2012

STATELE PĂRȚI LA PREZENTA CONVENȚIE,

CONȘTIENȚE de necesitatea de a achiziționa și folosi echipamente mobile de valoare ridicată sau de însemnătate economică deosebită și de a facilita finanțarea pentru achiziția și utilizarea acestora într-un mod eficient,

RECUNOSCÂND avantajele finanțării garantate cu active și ale leasingului în acest sens și dorind să faciliteze acest tip de tranzacții prin stabilirea de norme clare de reglementare a acestora,

CUNOSCÂND necesitatea de a asigura faptul că garanțiile privind aceste echipamente sunt universal recunoscute și protejate,

DORIND să asigure beneficii economice extinse și reciproce pentru toate părțile interesate,

CONSIDERÂND că aceste norme trebuie să reflecte principiile care stau la baza finanțării garantate cu active și a leasingului și să promoveze autonomia părților, necesară în astfel de tranzacții,

CONȘTIENȚE de necesitatea de a stabili un cadru legal pentru garanțiile internaționale în domeniul acestor echipamente și, în acest scop, de a crea un sistem internațional de înregistrare pentru protecția acestora,

LUÂND ÎN CONSIDERARE obiectivele și principiile enunțate în convențiile existente referitoare la acest tip de echipamente,

CONVIN după cum urmează:

Capitolul I

Domeniul de aplicare și prevederi generale

Articolul 1 - Definiții

În prezenta convenție, cu excepția cazurilor în care contextul implică un alt sens, următorii termeni sunt folosiți cu înțelesul explicat în cele ce urmează:

(a) „contract” înseamnă contract de constituire a unei garanții, contract încheiat sub condiție suspensivă sau contract de leasing;

(b) „cesiune” înseamnă un contract care, printr-o garanție sau în alt mod, conferă cesionarului drepturi conexe, cu sau fără transferul garanțiilor internaționale aferente;

(c) „drepturi conexe” se referă la toate drepturile la plăți sau alte beneficii oferite de debitor conform unui contract, garantate sau asociate cu bunul;

(d) „începerea procedurilor de insolvență” înseamnă momentul în care trebuie să înceapă procedurile de insolvență, conform legislației aplicabile privind insolvența;

(e) „cumpărător condiționat” este un cumpărător în cadrul unui contract încheiat sub condiție suspensivă;

(f) „vânzător condiționat” este un vânzător în cadrul unui contract încheiat sub condiție suspensivă;

(g) „contract de vânzare-cumpărare” înseamnă un contract pentru vânzarea unui bun de către un vânzător unui cumpărător care nu face parte din contractele definite anterior la litera (a);

(h) „instanță” înseamnă o instanță judecătorească sau un tribunal administrativ ori de arbitraj stabilit de către statul contractant;

(i) „creditor” înseamnă titularul unei sarcini în cadrul unui contract de garanție, un cumpărător condiționat în cadrul unui contract încheiat sub condiție suspensivă sau un locator într-un contract de leasing;

(j) „debitor” înseamnă garantul într-un contract de garanție, cumpărătorul condiționat într-un contract încheiat sub condiție suspensivă, utilizatorul într-un contract de leasing sau o persoană al cărei drept asupra unui bun este grevat de un drept sau o garanție înregistrabil(ă) necontractual(ă);

(k) „administratorul judiciar” este persoana autorizată să administreze reorganizarea sau lichidarea, inclusiv persoanele autorizate în mod provizoriu, și poate fi un debitor aflat în posesia bunului, dacă acest lucru este permis de legislația aplicabilă privind insolvența;

(l) „proceduri de insolvență” înseamnă falimentul, lichidarea sau alte proceduri judiciare sau administrative colective, inclusiv procedurile provizorii, în cadrul cărora activele și afacerile debitorului fac obiectul controalelor și supravegherii de către o instanță în scop de reorganizare sau lichidare;

(m) „persoanele interesate” sunt:

(i) debitorul;

(ii) orice persoană care, în scopul asigurării îndeplinirii oricărei obligații în favoarea creditorului, acordă sau emite o cauciune sau o garanție la cerere sau o scrisoare de credit stand-by sau orice altă formă de asigurare a creditului;

(iii) orice altă persoană care are drepturi privind bunul sau asupra bunului;

(n) „tranzacția internă” este o tranzacție de tipul celor enumerate la articolul 2 alineatul (2) literele (a)-(c), în cazul în care centrul principalelor interese ale tuturor părților la astfel de tranzacții, precum și bunul relevant se află (astfel cum este specificat în protocol) în același stat contractant la momentul încheierii contractului și în cazul în care garanția existentă pentru tranzacția în cauză a fost înregistrată într-un registru național din respectivul stat contractant, care a făcut o declarație conform articolului 50 alineatul (1);

(o) „garanție internațională” este garanția unui creditor căreia i se aplică prevederile articolului 2;

(p) „registru internațional” reprezintă modalitățile internaționale de înregistrare în sensul prezentei convenții sau al protocolului;

(q) „contractul de leasing” este contractul prin care o persoană (locatorul) acordă dreptul de posesie sau control asupra unui bun (cu sau fără opțiunea de a-l achiziționa) unei alte persoane (utilizatorul) în schimbul unei chirii sau al unei alte forme de plată;

(r) „garanție națională” înseamnă o garanție a unui creditor privind un bun, creat de o tranzacție internațională în cadrul unei declarații în temeiul articolului 50 alineatul (1);

(s) „drept sau garanție necontractual(ă)” înseamnă un drept sau o garanție acordat(ă) conform legislației unui stat contractant care a făcut o declarație în baza articolului 39 pentru a garanta îndeplinirea unei obligații, inclusiv o obligație față de un stat, un organism de stat sau o organizație interguvernamentală sau privată;

(t) „notificare privind o garanție națională” înseamnă o notificare înregistrată sau care urmează a fi înregistrată la registrul internațional cu privire la crearea unei garanții naționale;

(u) „bun” înseamnă un bun aparținând uneia dintre categoriile care intră în sfera de aplicare a articolului 2;

(v) „drept sau garanție preexistente” înseamnă un drept sau o garanție de orice tip privind un bun sau asupra unui bun, care a fost creat sau a rezultat înainte de data de la care prezenta convenție începe să producă efecte, astfel cum se menționează la articolul 60 alineatul (2) litera (a);

(w) „indemnizații” înseamnă încasări sub formă de bani sau sub o altă formă, provenite din pierderea totală sau parțială sau distrugerea fizică a bunului sau confiscarea, retragerea sau rechiziționarea totală sau parțială a acestuia;

(x) „cesiunea potențială” este cesiunea proiectată pentru viitor în cazul producerii unui eveniment determinat, fie că aceasta este sigură sau nu;

(y) „garanție internațională potențială” înseamnă o garanție privind un bun, proiectată a fi creată sau protejată în viitor ca garanție internațională, în cazul producerii unui eveniment determinat (care poate fi achiziția de către debitor a unei garanții privind bunul), fie că aceasta este sigură sau nu;

(z) „vânzare potențială” înseamnă o vânzare proiectată pentru viitor, în cazul producerii unui eveniment determinat, fie că aceasta este sigură sau nu;

(aa) „protocol” înseamnă, pentru orice categorie de bunuri și drepturi conexe cărora li se aplică prezenta convenție, protocolul corespunzător respectivei categorii de bunuri și drepturi conexe;

(bb) „înregistrat” înseamnă înscris în registrul internațional conform prevederilor din capitolul V;

(cc) „garanții înregistrate” înseamnă o garanție internațională, un drept sau o garanție necontractual(ă) înregistrabil(ă) sau o garanție națională specificată într-o notificare privind o garanție națională, înregistrată conform prevederilor din capitolul V;

(dd) „drept sau garanție necontractual(ă) înregistrabil(ă)” înseamnă un drept sau o garanție necontractual(ă) înregistrabil(ă) conform unei declarații înaintate conform prevederilor articolului 40;

(ee) „organism de înregistrare” înseamnă, conform protocolului, persoana sau organismul desemnat de protocol sau numit în temeiul articolului 17 alineatul (2) litera (b);

(ff) „regulamente” înseamnă regulamente emise sau aprobate de către autoritatea de supraveghere în temeiul protocolului;

(gg) „vânzare” înseamnă transferul proprietății asupra unui bun în urma încheierii unui contract de vânzare-cumpărare;

(hh) „obligație garantată” înseamnă o obligație garantată printr-o garanție reală mobilă;

(ii) „contract de garanție” înseamnă un contract prin care un debitor acordă titularului unei obligații sau aprobă acordarea unui drept (inclusiv dreptul de proprietate) privind un bun sau asupra unui bun pentru a garanta îndeplinirea unei obligații existente sau viitoare a debitorului sau a unui terț;

(jj) „garanție reală mobilă” înseamnă o garanție creată printr-un contract de garanție;

(kk) „autoritate de supraveghere” înseamnă, conform protocolului, autoritatea de supraveghere menționată la articolul 17 alineatul (1);

(ll) „contract încheiat sub condiție suspensivă” înseamnă un contract de vânzare-cumpărare a unui bun, cu condiția ca dreptul de proprietate să nu fie transferat până la îndeplinirea condiției sau a condițiilor prevăzute în contract;

(mm) „garanție neînregistrată” înseamnă o garanție contractuală sau un drept sau o garanție necontractual(ă) (cu excepția garanției căreia i se aplică articolul 39) care nu a fost înregistrat(ă), indiferent dacă este înregistrabilă sau nu conform prezentei convenții; și

(nn) „în scris” înseamnă o consemnare a informațiilor (inclusiv a informațiilor comunicate prin teletransmisie) care este pe suport material sau sub o altă formă care poate fi reprodușă ulterior pe suport material și care indică în mod rezonabil aprobarea informațiilor respective de către o persoană.

Articolul 2 - Garanția internațională

(1) Prezenta convenție prevede constituirea și efectele unei garanții internaționale pentru anumite categorii de echipamente mobile și drepturi conexe.

(2) În sensul prezentei convenții, o garanție internațională privind echipamente mobile este o garanție, creată în temeiul articolului 7, privind un bun, identificabil în mod unic dintr-o categorie de astfel de bunuri enumerate la alineatul (3) și numite în protocol:

(a) acordat de către debitor în baza unui contract de garanție;

(b) atribuit unei persoane care este vânzătorul condiționat în cadrul unui contract încheiat sub condiție suspensivă; sau

(c) atribuit unei persoane care este locatorul în cadrul unui contract de leasing. O garanție care intră în sfera de aplicare a prevederilor de la litera (a) nu intră și în sfera de aplicare a literelor (b) sau (c).

(3) Categoriile menționate la alineatul precedent sunt următoarele:

(a) corpuri de aeronave, motoare de aeronave și elicoptere;

(b) material rulant pentru căi ferate; și

(c) echipamente spațiale.

(4) Legislația aplicabilă stabilește dacă o garanție care intră sub incidența alineatului (2) intră în sfera de aplicare a literelor (a), (b) sau (c) de la alineatul menționat.

(5) O garanție internațională referitoare la un bun se extinde și la veniturile aduse de bunul respectiv.

Articolul 3 - Domeniul de aplicare

(1) Prezenta convenție se aplică în cazul în care, în momentul încheierii contractului care instituie sau prevede garanția internațională, debitorul se află într-un stat contractant.

(2) Aplicabilitatea prezentei convenții nu este afectată în cazul în care creditorul se află într-un stat necontractat.

Articolul 4 - Locația debitorului

(1) În sensul articolului 3 alineatul (1), debitorul aparține de statul contractant:

(a) în temeiul legislației căruia a fost creat sau funcționează;

(b) în care își are sediul social sau sediul statutar;

(c) în care își are administrația centrală; sau

(d) în care își desfășoară activitatea.

(2) Referirea de la litera (d) a alineatului anterior la locul în care debitorul își desfășoară activitatea, în cazul în care acesta își desfășoară activitatea în mai multe locuri, înseamnă locul în care acesta își desfășoară activitatea principală sau, dacă nu există un astfel de loc, reședința sa obișnuită.

Articolul 5 - Interpretare și legislația aplicabilă

(1) În interpretarea prezentei convenții, trebuie să se țină seama de obiectivele acesteia, stabilite în preambul, de caracterul său internațional și de necesitatea de a promova uniformitatea și previzibilitatea în aplicarea acesteia.

(2) Problemele legate de aspectele reglementate prin prezenta convenție care nu sunt stabilite explicit în cadrul acesteia vor fi soluționate în conformitate cu principiile generale pe care este fondată convenția sau, în lipsa acestor principii, în conformitate cu legea aplicabilă.

(3) Trimiterile la legea aplicabilă se referă la normele interne ale legii aplicabile, în virtutea normelor de drept internațional privat din statul instanței sesizate.

(4) În cazul în care un stat cuprinde mai multe unități teritoriale, fiecare având propriile sale norme de drept cu privire la aspectul analizat, și în cazul în care nu există nicio indicație privind unitatea teritorială relevantă, legea aceluși stat decide unitatea teritorială ale cărei legi se aplică. În absența unei astfel de norme, se aplică legea unității teritoriale cu care cazul are cele mai multe legături.

Articolul 6 - Relația dintre convenție și protocol

(1) Prezenta convenție și protocolul vor fi citite și interpretate împreună ca un singur instrument.

(2) În cazul unei neconcordanțe între prezenta convenție și protocol, are întâietate protocolul.

Capitolul II

Constituirea unei garanții internaționale

Articolul 7 - Condiții de formă

O garanție se constituie ca garanție internațională în conformitate cu prezenta convenție în cazul în care contractul care o creează sau prevede:

- (a) este în scris;
- (b) se referă la un bun de care pot dispune debitorul, vânzătorul condiționat sau locatorul;
- (c) permite unui bun să fie identificat în conformitate cu protocolul; și
- (d) în cazul unui contract de garanție, permite stabilirea obligațiilor garantate, fără a fi însă necesar să se menționeze o sumă sau suma maximă garantată.

Capitolul III

Măsuri în cazul neîndeplinirii obligațiilor

Articolul 8 - Măsurile aflate la dispoziția creditorului

(1) În cazul neîndeplinirii obligațiilor, astfel cum este prevăzut la articolul 11, cu condiția ca debitorul să-și fi dat în orice moment acordul și sub rezerva oricăror declarații ale statului contractant în temeiul articolului 54, creditorul poate aplica una sau mai multe dintre următoarele măsuri:

- (a) să-și însușească sau să preia controlul asupra bunului care constituie garanție în favoarea sa;
- (b) să vândă sau să închirieze bunul;
- (c) să colecteze sau să primească orice venit sau profit rezultat din gestionarea sau utilizarea bunului.

(2) Creditorul poate, de asemenea, să solicite un ordin judecătoresc care să autorizeze sau să impună oricare dintre acțiunile menționate la alineatul anterior.

(3) Orice măsură menționată la alineatul (1) literele (a), (b) și (c) sau la articolul 13 trebuie aplicată în mod rezonabil din punct de vedere comercial. O măsură este considerată a fi aplicată în mod rezonabil din punct de vedere comercial atunci când aceasta este aplicată în conformitate cu o prevedere a contractului de garanție, cu excepția cazului în care o astfel de prevedere este în mod evident nerezonabilă.

(4) Un creditor care propune să vândă sau să închirieze un bun în temeiul alineatului (1) va notifica mai întâi în scris într-un termen rezonabil cu privire la această vânzare sau închiriere:

- (a) persoanele interesate specificate la articolul 1 litera (m) punctele (i) și (ii); și
- (b) persoanele interesate specificate la articolul 1 litera (m) punctul (iii), care au comunicat creditorului drepturile lor cu suficient timp înainte de vânzare sau închiriere.

(5) Orice sumă colectată sau primită de către creditor care rezultă din aplicarea oricăreia dintre măsurile menționate la alineatul (1) sau (2) trebuie considerată ca plată a sumei care reprezintă obligațiile garantate.

(6) În cazul în care sumele colectate sau primite de către creditor care rezultă din aplicarea oricăreia dintre măsurile menționate la alineatul (1) sau (2) depășesc suma garantată prin garanția reală mobilă și costurile rezonabile apărute în aplicarea respectivei măsuri, atunci, cu excepția cazului în care instanța decide altfel, creditorul distribuie surplusul în ordinea priorității și celorlalți deținători de garanții înregistrate cu rang inferior sau care au fost aduse la cunoștința creditorului și plătește suma rămasă debitorului.

Articolul 9 - Transferul proprietății în cazul îndeplinirii obligației. Efectul liberatoriu

(1) În orice moment după neîndeplinirea obligației, astfel cum este prevăzut la articolul 11, creditorul și toate persoanele interesate pot hotărî de comun acord ca dreptul de proprietate (sau orice altă garanție a debitorului) asupra oricărui bun care constituie o garanție reală mobilă să fie utilizat de către creditor pentru îndeplinirea obligației garantate.

(2) La cererea creditorului, instanța poate hotărî ca dreptul de proprietate (sau orice altă garanție a debitorului) asupra oricărui bun care constituie o garanție reală mobilă să treacă asupra creditorului pentru îndeplinirea obligațiilor garantate.

(3) Instanța aprobă cererea de la alineatul anterior numai dacă valoarea obligațiilor garantate care trebuie îndeplinite printr-un astfel de transfer este proporțională cu valoarea bunului, ținându-se seama de plata care trebuie realizată de către creditor oricărei persoane interesate.

(4) În orice moment după neîndeplinirea obligațiilor, astfel cum se prevede la articolul 11, și înainte de vânzarea bunului care constituie garanție sau de emiterea unui ordin conform alineatului (2), debitorul sau orice persoană interesată poate obține ridicarea garanției reale mobiliare, plătind în întregime suma garantată, sub rezerva închirierii bunului de către creditor conform articolului 8 alineatul (1) litera (b) sau prevăzută de un ordin judecătoresc, conform articolului 8 alineatul (2). În cazul în care, după neîndeplinirea obligațiilor, suma garantată este plătită în întregime de către o persoană interesată, alta decât debitorul, acea persoană preia drepturile creditorului.

(5) Dreptul de proprietate sau orice altă garanție a debitorului, transferate prin vânzare, conform articolului 8 alineatul (1) litera (b) sau prezentului articol alineatul (1) sau (2), este degrevat de orice altă garanție de rang inferior garanției reale mobiliare a creditorului, în conformitate cu prevederile articolului 29.

Articolul 10 - Măsurile aflate la dispoziția vânzătorului condiționat sau a locatorului

În cazul neîndeplinirii obligațiilor în cadrul unui contract încheiat sub condiție suspensivă sau al unui contract de leasing, astfel cum se prevede la articolul 11, vânzătorul condiționat sau locatorul, după caz:

(a) sub rezerva oricărei declarații potențiale a statului contractant, conform articolului 54, poate să rezilieze contractul și să-și însușească sau să preia controlul asupra oricărui bun care face obiectul contractului; sau

(b) poate să solicite un ordin judecătoresc care să autorizeze sau să impună oricare dintre aceste acțiuni.

Articolul 11 - Domeniul de aplicare al neîndeplinirii obligațiilor

(1) Debitorul și creditorul pot în orice moment să încheie un acord scris pentru a stabili faptele care constituie neîndeplinirea obligațiilor sau care determină exercitarea drepturilor și punerea în executare a măsurilor specificate la articolele 8-10 și 13.

(2) În cazul în care debitorul și creditorul nu au căzut de acord asupra acestor aspecte, „neîndeplinirea obligațiilor” în sensul articolelor 8-10 și 13 înseamnă neîndeplinirea de către debitor a obligațiilor sale, ceea ce îl privează în mod substanțial pe creditor de beneficiile care i se cuvin în conformitate cu prevederile contractului.

Articolul 12 - Măsuri suplimentare

Pot fi aplicate orice alte măsuri permise de legea aplicabilă, inclusiv măsurile asupra cărora părțile au căzut de acord, cu condiția ca acestea să nu vină în contradicție cu prevederile imperative din prezentul capitol, astfel cum se stabilește la articolul 15.

Articolul 13 - Măsuri provizorii

(1) Sub rezerva oricărei declarații pe care o poate face în temeiul articolului 55, un stat contractant se asigură că un creditor care aduce dovezi că debitorul nu și-a îndeplinit obligațiile, în așteptarea soluționării definitive a cererii sale și cu condiția ca debitorul să-și fi dat, în orice moment, acordul în această privință, poate obține din partea unei instanțe aplicarea în termen scurt a unor măsuri, sub forma unuia sau a mai multor ordine dintre cele enumerate în cele ce urmează, în funcție de solicitarea creditorului:

(a) conservarea bunului și a valorii sale;

(b) punerea în posesie, controlul sau custodia asupra bunului;
(c) imobilizarea bunului; și
(d) închirierea sau, cu excepția cazurilor prevăzute la literele (a)-(c), gestionarea bunului și a veniturilor generate de acesta.

(2) La emiterea unui ordin conform alineatului precedent, instanța poate impune condițiile pe care le consideră necesare pentru a proteja persoanele interesate în eventualitatea în care:

(a) creditorul, la punerea în aplicare a unui ordin care dispune aplicarea unor măsuri, nu-și îndeplinește oricare dintre obligațiile sale față de debitor conform prezentei convenții sau conform protocolului; sau

(b) creditorului nu îi este recunoscută creanța, integral sau parțial, la soluționarea definitivă a respectivului litigiu.

(3) Înainte de a emite un ordin conform alineatului (1), instanța poate solicita ca toate persoanele interesate să fie notificate de această cerere.

(4) Nicio prevedere a acestui articol nu afectează aplicarea articolului 8 alineatul (3) și nici nu limitează posibilitatea instanței de a dispune alte măsuri provizorii decât cele enumerate la alineatul (1).

Articolul 14 - Condiții procedurale

Sub rezerva articolului 54 alineatul (2), orice măsură prevăzută în prezentul capitol trebuie aplicată în conformitate cu procedura stabilită prin legea locului în care se aplică măsura.

Articolul 15 - Derogarea

În relațiile lor reciproce, două sau mai multe părți menționate în prezentul capitol pot oricând, prin acord scris, să stabilească o derogare de la conținutul oricăreia dintre prevederile anterioare din prezentul capitol sau să modifice efectele acestora, cu excepția articolului 8 alineatele (3)-(6), a articolului 9 alineatele (3) și (4), a articolului 13 alineatul (2) și a articolului 14.

Capitolul IV

Sistemul internațional de înregistrare

Articolul 16 - Registrul internațional

(1) Se instituie un registru internațional pentru înregistrarea:

(a) garanțiilor internaționale, a garanțiilor internaționale potențiale și a drepturilor și garanțiilor necontractuale înregistrabile;

(b) cesiunilor și cesiunilor potențiale de garanții internaționale;

(c) achizițiilor de garanții internaționale prin subrogarea legală sau convențională conform legii aplicabile;

(d) notificărilor privind garanțiile naționale;

(e) subordonărilor de garanții menționate la oricare dintre alineatele precedente.

(2) Se pot institui diferite registre internaționale pentru diferite categorii de bune și drepturi conexe.

(3) În sensul acestui capitol și al capitolului V, termenul „înregistrare” include, acolo unde este cazul, modificarea, prelungirea sau radierea înregistrării.

Articolul 17 - Autoritatea de supraveghere și organismul de înregistrare

(1) Se desemnează o autoritate de supraveghere în conformitate cu protocolul.

(2) Autoritatea de supraveghere:

(a) înființează sau ia măsuri pentru înființarea Registrului internațional;

(b) numește și eliberează din funcție responsabilul organismului de înregistrare, cu excepția cazului în care se prevede altfel în protocol;

(c) în cazul în care se schimbă responsabilul organismului de înregistrare, asigură că toate drepturile necesare pentru funcționarea efectivă continuă a Registrului internațional îi revin sau sunt transmisibile noului responsabil;

(d) după consultarea cu statele contractante, stabilește sau aprobă un regulament de aplicare a protocolului privind funcționarea Registrului internațional și asigură publicarea acestuia;

(e) stabilește procedurile administrative prin care se pot înainta plângeri către autoritatea de supraveghere privind funcționarea Registrului internațional;

(f) supraveghează organismul de înregistrare și funcționarea Registrului internațional;

(g) la cererea organismului de înregistrare, îi acordă asistență acestuia după cum consideră necesar autoritatea de supraveghere;

(h) stabilește și revizuieste periodic structura tarifară a serviciilor și a facilităților oferite de către Registrul internațional;

(i) face tot ceea ce este necesar pentru a asigura existența unui sistem electronic eficient de înregistrare pe bază de notificări în vederea îndeplinirii obiectivelor prezentei convenții și ale protocolului; și

(j) înaintează rapoarte periodice statelor contractante cu privire la îndeplinirea obligațiilor sale în conformitate cu prezenta convenție și cu protocolul.

(3) Autoritatea de supraveghere poate încheia orice acord necesar pentru îndeplinirea funcțiilor sale, inclusiv acordurile prevăzute la articolul 27 alineatul (3).

(4) Autoritatea de supraveghere deține toate drepturile de proprietate asupra bazelor de date și a arhivelor Registrului internațional.

(5) Organismul de înregistrare asigură funcționarea eficientă a Registrului internațional și îndeplinește funcțiile care i-au fost atribuite prin prezenta convenție, prin protocol și prin regulamente.

Capitolul V

Alte aspecte legate de înregistrare

Articolul 18 - Condiții de înregistrare

(1) Protocolul și regulamentele trebuie să specifice condițiile, inclusiv criteriile de identificare a bunului pentru:

(a) efectuarea de înregistrări (care includ dispunerea transmiterii în prealabil pe cale electronică a consimțământului tuturor persoanelor al căror consimțământ este necesar conform articolului 20);

(b) efectuarea de căutări și emiterea de certificate de căutare și sub rezerva a ceea ce urmează;

(c) asigurarea confidențialității informațiilor și a documentelor din cadrul Registrului internațional, altele decât informațiile și documentele legate de înregistrare.

(2) Organismul de înregistrare nu are datoria de a cerceta dacă a fost într-adevăr acordat consimțământul pentru înregistrare în temeiul articolului 20 sau dacă acest consimțământ este valabil.

(3) În cazul în care o garanție înregistrată ca garanție internațională potențială devine garanție internațională, nu este necesară o altă înregistrare, cu condiția ca informațiile existente să fie suficiente pentru înregistrarea unei garanții internaționale.

(4) Organismul de înregistrare ia măsurile necesare pentru ca înregistrările să fie introduse în baza de date a Registrului internațional, să poată fi căutate în ordinea cronologică a primirii lor, și în fișier să se înregistreze data și ora primirii.

(5) Protocolul poate dispune ca un stat contractant să poată desemna pe teritoriul său unul sau mai multe organisme ca punct sau puncte de intrare, prin intermediul cărora informațiile necesare pentru înregistrare să fie transmise Registrului internațional. Un stat contractant care

crează un astfel de organism poate specifica cerințele care trebuie îndeplinite (dacă există astfel de cerințe) înainte ca aceste informații să fie transmise Registrului internațional.

Articolul 19 - Valabilitatea și momentul înregistrării

(1) O înregistrare este valabilă doar dacă este efectuată în conformitate cu prevederile articolului 20.

(2) O înregistrare, dacă îndeplinește condițiile de valabilitate, este completă doar la introducerea informațiilor necesare în baza de date a Registrului internațional, astfel încât să poată fi consultată.

(3) O înregistrare poate fi consultată, în sensul alineatului anterior, în momentul în care:

(a) Registrul internațional i-a atribuit un număr de fișier în ordine secvențială; și

(b) informațiile privind înregistrarea, inclusiv numărul fișierului, sunt stocate pe suport durabil și pot fi accesate la Registrul internațional.

(4) În cazul în care o garanție înregistrată inițial ca garanție internațională potențială devine garanție internațională, aceasta trebuie considerată ca fiind înregistrată de la data de înregistrare a garanției internaționale potențiale, cu condiția ca înregistrarea să fi fost valabilă imediat înainte de momentul constituirii garanției internaționale, astfel cum este prevăzut la articolul (7).

(5) Alineatul anterior se aplică cu modificările necesare la înregistrarea unei cesiuni potențiale a unei garanții internaționale.

(6) O înregistrare trebuie să poată fi consultată în baza de date a Registrului internațional în conformitate cu criteriile specificate în protocol.

Articolul 20 - Acordarea consimțământului pentru înregistrare

(1) O garanție internațională, o garanție internațională potențială, o cesiune sau o cesiune potențială a unei garanții internaționale poate fi înregistrată, iar apoi înregistrarea poate fi modificată sau prelungită înainte de expirare, de către oricare dintre părți cu acordul scris al celeilalte părți.

(2) Subordonarea unei garanții internaționale unei alte garanții internaționale poate fi înregistrată în orice moment de către persoana sau cu acordul scris al persoanei a cărei garanție a fost subordonată.

(3) O înregistrare poate fi radiată de către partea sau cu acordul scris al părții în favoarea căreia a fost efectuată.

(4) Achiziția unei garanții internaționale prin subrogare legală sau convențională poate fi înregistrată de către persoana care se substituie creditorului.

(5) Un drept sau o garanție necontractual(ă) înregistrabil(ă) pot fi înregistrate de către deținătorul acestora.

(6) Notificarea unei garanții naționale poate fi înregistrată de către deținătorul acesteia.

Articolul 21 - Durata înregistrării

Înregistrarea unei garanții internaționale rămâne în vigoare până în momentul radierii acesteia sau până la expirarea perioadei specificate în înregistrare.

Articolul 22 - Consultările

(1) Orice persoană poate solicita, prin modalitățile specificate în protocol și în regulamente, consultarea prin mijloace electronice în cadrul Registrului internațional a garanțiilor internaționale sau a garanțiilor internaționale potențiale înregistrate în acesta.

(2) La primirea unei solicitări în acest sens, organismul de înregistrare emite, prin modalitățile prevăzute în protocol și în regulamente, un certificat de consultare în registru prin mijloace electronice cu privire la orice bun:

(a) care menționează toate informațiile înregistrate cu privire la bunul în cauză, precum și data și ora la care au fost înregistrate informațiile; sau

(b) care menționează că nu există informații în cadrul Registrului internațional cu privire la bunul în cauză.

(3) Un certificat de consultare eliberat în temeiul alineatului anterior indică faptul că acel creditor al cărui nume este indicat în informația înregistrată a achiziționat sau intenționează să achiziționeze o garanție internațională privind bunul în cauză, însă nu menționează dacă este vorba despre o garanție internațională sau despre o garanție internațională potențială, chiar dacă acest lucru poate fi confirmat prin informațiile relevante incluse în înregistrare.

Articolul 23 - Lista declarațiilor și a drepturilor sau garanțiilor necontractuale declarate

Organismul de înregistrare ține o evidență a declarațiilor, a retragerilor declarațiilor și a categoriilor de drepturi sau garanții necontractuale comunicate organismului de înregistrare de către depozitar, astfel cum au fost transmise de către statul contractant, în conformitate cu articolele 39 și 40, și a datelor la care a avut loc fiecare declarație sau retragere a declarației. Aceste evidențe trebuie să fie înregistrate și să poată fi consultate după numele statului declarant; acestea trebuie să fie puse la dispoziția oricărei persoane care solicită acest lucru, astfel cum se prevede în protocol și în regulamente.

Articolul 24 - Valoarea probantă a certificatelor

Un document care îndeplinește condițiile de formă prevăzute de regulamente și care constituie un certificat eliberat de Registrul internațional este o dovadă *prima facie*:

- (a) a eliberării sale de către Registrul internațional; și
- (b) a faptelor menționate în acesta, inclusiv data și ora la care s-a efectuat înregistrarea.

Articolul 25 - Radierea înregistrării

(1) În cazul în care obligațiile garantate printr-o garanție reală mobilă înregistrată sau obligațiile care se aflau la originea unui drept sau a unei garanții necontractuale înregistrate au fost îndeplinite sau în cazul în care au fost îndeplinite condițiile de transfer al titlului în temeiul unui contract înregistrat încheiat sub condiție suspensivă, deținătorul garanțiilor în cauză radiază înregistrarea, fără întârzieri nejustificate în urma cererii scrise a debitorului, livrată sau primită la adresa acestuia menționată în înregistrare.

(2) În cazul în care a fost înregistrată o garanție internațională potențială sau o cesiune potențială a unei garanții internaționale, creditorul potențial sau cesionarul potențial radiază înregistrarea, fără întârzieri nejustificate, în urma cererii scrise a debitorului sau a cedentului, livrată sau primită la adresa acestuia, menționată în înregistrare, înainte de valorificarea sau asumarea unui angajament de valorificare a bunului de către creditorul potențial sau cesionarul potențial.

(3) În cazul în care obligațiile asigurate printr-o garanție națională specificată într-o notificare înregistrată privind o garanție națională au fost îndeplinite, deținătorul acelei garanții radiază înregistrarea, fără întârzieri nejustificate, în urma cererii scrise a debitorului, livrată sau primită la adresa acestuia menționată în înregistrare.

(4) În cazul în care o înregistrare nu ar fi trebuit să fi fost efectuată sau este incorectă, persoana în favoarea căreia a fost efectuată înregistrarea trebuie să asigure radierea sau modificarea acesteia în urma cererii scrise a debitorului, livrată sau primită la adresa acestuia menționată în înregistrare.

Articolul 26 - Acces la serviciile internaționale de înregistrare

Nici unei persoane nu trebuie să i se refuze accesul la serviciile de înregistrare și de consultare ale Registrului internațional, cu excepția cazului în care aceasta nu respectă procedurile prezentate în acest capitol.

Capitolul VI

Privilegii și imunități ale autorității de supraveghere și ale organismului de înregistrare

Articolul 27 - Personalitatea juridică. Imunitatea

(1) Autoritatea de supraveghere va beneficia de personalitate juridică internațională, în cazul în care nu deține deja o astfel de personalitate.

(2) Autoritatea de supraveghere, responsabilii și angajații acesteia beneficiază de imunitate în ceea ce privește toate acțiunile judiciare și administrative, după cum se specifică în protocol.

(3) (a) Autoritatea de supraveghere este scutită de impozite și poate beneficia de alte privilegii stabilite prin acord cu statul gazdă.

(b) În sensul prezentului alineat, „stat gazdă” înseamnă statul în care este situată autoritatea de supraveghere.

(4) Activele, documentele, bazele de date și arhivele Registrului internațional sunt inviolabile și beneficiază de imunitate împotriva confiscării sau a altor acțiuni judiciare sau administrative.

(5) În ceea ce privește plângerile împotriva organismului de înregistrare, în temeiul articolului 28 alineatul (1) sau al articolului 44, reclamantul are acces la informațiile și documentele de care are nevoie pentru a-și putea susține plângerea.

(6) Autoritatea de supraveghere poate renunța la inviolabilitatea și imunitatea conferite prin prevederile alineatului (4).

Capitolul VII

Răspunderea organismului de înregistrare

Articolul 28 - Răspundere și garanții financiare

(1) Organismul de înregistrare este pasibil de a acorda despăgubiri pentru prejudiciul suferit de către o persoană, rezultat direct dintr-o eroare sau o omisiune a organismului de înregistrare, a responsabililor și a angajaților săi sau dintr-o defecțiune a sistemului internațional de înregistrare, cu excepția cazului în care defecțiunea este cauzată de un eveniment de natură inevitabilă și irezistibilă, care nu putea fi prevenit folosind cele mai bune practici utilizate în prezent în domeniul proiectării și operării registrelor electronice, inclusiv cele legate de crearea de copii de rezervă, de securitatea sistemelor și de gestionarea rețelelor.

(2) Organismul de înregistrare nu este răspunzător în temeiul alineatului anterior de inexactitatea factuală a informațiilor cuprinse în înregistrări care au fost primite de organismul de înregistrare sau transmise de acesta sub forma în care au fost primite, nici de actele sau circumstanțele care nu țin de responsabilitatea organismului de înregistrare sau a responsabililor și angajaților săi și care au avut loc înainte de primirea informațiilor necesare pentru înregistrare de către Registrul internațional.

(3) Despăgubirile menționate la alineatul (1) pot fi reduse în măsura în care persoana care a suferit prejudicii a cauzat sau a contribuit la producerea acelor prejudicii.

(4) Organismul de înregistrare trebuie să încheie o asigurare sau să dispună de o garanție financiară care să acopere răspunderea menționată în prezentul articol, în măsura stabilită de autoritatea de supraveghere, în conformitate cu protocolul.

Capitolul VIII

Efectele unei garanții internaționale față de terți

Articolul 29 - Prioritatea garanțiilor concurente

(1) O garanție înregistrată are prioritate față de o altă garanție, înregistrată la o dată ulterioară, și față de o garanție neînregistrată.

(2) Prioritatea primei garanții menționate la alineatul precedent se aplică:

(a) chiar dacă prima garanție menționată a fost constituită sau înregistrată cunoscându-se existența celeilalte garanții; și

(b) chiar și în ceea ce privește valorificarea de către deținător a primei garanții menționate, cunoscându-se existența celeilalte garanții.

(3) Cumpărătorul unui bun dobândește drepturile aferente acestuia:

(a) sub rezerva unei garanții înregistrate la momentul achiziționării garanției respective; și

(b) liber de orice garanție neînregistrată, chiar dacă cunoaște existența acesteia.

(4) Vânzătorul condiționat sau utilizatorul dobândește dreptul sau garanția asupra bunului în cauză:

(a) sub rezerva unei garanții înregistrate înainte de înregistrarea garanției internațional deținute de către vânzătorul condiționat sau locator; și

(b) liber de orice garanție care nu a fost astfel înregistrată la momentul respectiv, chiar dacă cunoaște existența acelei garanții.

(5) Prioritatea garanțiilor sau a drepturilor concurente conform prezentului articol poate fi modificată printr-un acord încheiat între titularii garanțiilor în cauză, însă un cesionar al unei garanții subordonate nu este obligat prin contract să subordoneze acea garanție, cu excepția cazului în care, în momentul cesiunii, subordonarea legată de contractul respectiv a fost înregistrată.

(6) Prioritatea acordată de prezentul articol unei garanții pentru un bun se extinde și la indemnizațiile legate de acesta.

(7) Prezenta convenție:

(a) nu afectează drepturile pe care o persoană le deține asupra unui obiect, altul decât un bun, înainte de instalarea acestuia pe un bun, în cazul în care, conform legii aplicabile, drepturile respective continuă să existe după instalare; și

(b) nu împiedică crearea de drepturi asupra unui obiect, altul decât un bun, care a fost instalat anterior pe un bun în cazul în care, conform legii aplicabile, au fost create acele drepturi.

Articolul 30 - Efectele insolabilității

(1) În cadrul procedurilor de insolvență împotriva unui debitor, o garanție internațională este opozabilă dacă, înainte de începerea procedurilor de insolvență, garanția în cauză a fost înregistrată în conformitate cu prezenta convenție.

(2) Nici o prevedere a prezentului articol nu aduce atingere opozabilității unei garanții internaționale în cadrul procedurilor de insolvență, în cazul în care garanția respectivă este opozabilă conform legii aplicabile.

(3) Nici o prevedere a prezentului articol nu aduce atingere:

(a) oricăror norme de drept aplicabile procedurilor de insolvență privind anularea unei tranzacții, deoarece fie aceasta acordă o preferință, fie reprezintă un transfer care fraudează drepturile creditorilor; sau

(b) oricăror norme de procedură legate de executarea drepturilor de proprietate care fac obiectul controlului sau supravegherii administratorului insolabilității.

Capitolul IX

Cesiunea drepturilor conexe și a garanțiilor internaționale; drepturi de subrogare

Articolul 31 - Efectele cesiunii

(1) Cu excepția cazului în care părțile stabilesc altfel, cesiunea drepturilor conexe realizată în conformitate cu articolul 32 transferă, de asemenea, cesionarului:

(a) garanția internațională conexă; și

(b) toate garanțiile cedentului, precum și rangul acestora, conform prezentei convenții.

(2) Nici o prevedere a prezentei convenții nu împiedică cesiunea parțială a drepturilor conexe ale cedentului. În cazul unei astfel de cesiuni parțiale, cedentul și cesionarul pot conveni asupra drepturilor lor respective în ceea ce privește garanția internațională aferentă cesionată conform alineatului precedent, fără însă a putea afecta poziția debitorului în lipsa acordului acestuia.

(3) Sub rezerva prevederilor de la alineatul (4), legea aplicabilă determină excepțiile și drepturile la compensare aflate la dispoziția debitorului împotriva cesionarului.

(4) Debitorul poate în orice moment să renunțe prin acord scris la toate sau la oricare dintre excepțiile și drepturile la compensare menționate la alineatul anterior, altele decât excepțiile provenite din acte frauduloase ale cesionarului.

(5) În cazul unei cesiuni prin intermediul unei garanții, drepturile conexe cesionate revin cedentului, în măsura în care mai există în momentul în care obligațiile garantate prin cesiune au fost îndeplinite.

Articolul 32 - Condiții de formă ale cesiunii

(1) Cesiunea drepturilor conexe transferă garanția internațională aferentă numai dacă:

(a) este încheiată în scris;

(b) permite identificarea drepturilor conexe în cadrul contractului din care rezultă; și

(c) în cazul cesiunii prin intermediul unei garanții, permite stabilirea obligațiilor garantate prin cesiune în conformitate cu protocolul, însă fără a fi necesar să se menționeze o sumă sau suma maximă garantată.

(2) Cesiunea unei garanții internaționale create sau prevăzute de către un contract de garanție este valabilă numai dacă unele sau toate drepturile conexe sunt, de asemenea, cesionate.

(3) Prezenta convenție nu se aplică cesiunii drepturilor conexe care nu are ca efect și transferarea garanției internaționale aferente.

Articolul 33 - Obligațiile debitorului față de cesionar

(1) În măsura în care drepturile conexe și garanția internațională aferentă au fost transferate în conformitate cu articolele 31 și 32, debitorul, în ceea ce privește drepturile și garanția în cauză, nu este obligat prin cesiune și nu are datoria de a plăti sau de a oferi alte beneficii cesionarului decât în cazul în care:

(a) debitorul a fost notificat în scris cu privire la cesiune de către cedent sau la ordinul acestuia; și

(b) notificarea identifică drepturile conexe.

(2) Plata sau executarea de către debitor este liberatorie dacă aceasta este efectuată în conformitate cu prevederile alineatului precedent, indiferent de orice altă formă de plată sau de executare liberatorie.

(3) Nici o prevedere a prezentului articol nu va afecta rangul cesiunilor concurente.

Articolul 34 - Măsuri pentru neîndeplinirea obligațiilor privind cesiunea cu titlu de garanție

În cazul în care cedentul nu își îndeplinește obligațiile care rezultă din cesiunea drepturilor conexe și a garanției internaționale aferente cu titlu de garanție, prevederile articolelor 8, 9 și 11-14 se aplică în relațiile dintre cedent și cesionar (și, în ceea ce privește drepturile conexe, acestea se aplică în măsura în care prevederile în cauză se pot aplica bunurilor incorporale) ca și cum:

(a) mențiunile privind obligația garantată și garanția reală mobilă ar fi mențiuni privind obligația garantată prin cesiunea drepturilor conexe, a garanției internaționale aferente și a garanției reale mobiliare create prin acea cesiune;

(b) mențiunile privind creditorul garantat sau creditorul, privind garantul sau debitorul ar fi mențiuni privind cesionarul și cedentul;

(c) mențiunile privind titularul garanției internaționale ar fi mențiuni privind cesionarul; și

(d) mențiunile privind bunul ar fi mențiuni privind drepturile conexe cesionate și garanția internațională aferentă.

Articolul 35 - Rangul cesiunilor concurente

(1) În cazul în care există cesiuni concurente de drepturi conexe și cel puțin una dintre cesiuni include garanția internațională aferentă și este înregistrată, se aplică prevederile

articolului 29, ca și cum mențiunile privind garanția înregistrată ar fi mențiuni privind o cesiune a drepturilor conexe și a garanției înregistrate aferente și ca și cum mențiunile privind o garanție înregistrată sau neînregistrată ar fi mențiuni privind o cesiune înregistrată sau neînregistrată.

(2) Prevederile articolului 30 se aplică la cesiunea drepturilor conexe ca și cum mențiunile privind o garanție internațională ar fi mențiuni privind o cesiune a drepturilor conexe și a garanției internaționale aferente.

Articolul 36 - Prioritatea cesionarului cu privire la drepturile conexe

(1) Cesionarul drepturilor conexe și al garanției internaționale aferente a căror cesiune a fost înregistrată are prioritate în fața unui alt cesionar al drepturilor conexe în temeiul articolului 35 alineatul (1) numai în cazul în care:

(a) contractul care se află la originea drepturilor conexe prevede că acestea sunt garantate de către bun sau conexe acestuia; și

(b) drepturile conexe se raportează la un bun.

(2) În sensul alineatului anterior litera (b), drepturile conexe se raportează la un bun numai dacă sunt formate din drepturi la plata sau la executarea:

(a) unei sume avansate și utilizate pentru achiziționarea bunului;

(b) unei sume avansate și utilizate pentru achiziționarea unui alt bun, asupra căruia cedentul deținea o altă garanție internațională, în cazul în care cedentul a transferat garanția respectivă cesionarului, iar cesiunea a fost înregistrată;

(c) prețului care trebuie plătit pentru bun;

(d) chiriei care trebuie plătită pentru bun; sau

(e) altor obligații care rezultă dintr-o tranzacție menționată la oricare dintre alineatele precedente.

(3) În toate celelalte cazuri, rangul cesiunilor concurente ale drepturilor conexe este stabilit de legea aplicabilă.

Articolul 37 - Efectele insolvenței cedentului

Prevederile articolului 30 se aplică la procedurile de insolvență împotriva cedentului ca și cum mențiunile privind debitorul ar fi mențiuni privind cedentul.

Articolul 38 - Subrogarea

(1) Sub rezerva prevederilor de la alineatul (2), nici o prevedere a prezentei convenții nu aduce atingere achiziționării de drepturi conexe și de garanții internaționale aferente prin subrogare legală sau convențională, în conformitate cu legea aplicabilă.

(2) Stabilirea priorității între o garanție de tipul celei menționate la alineatul anterior și o garanție concurentă poate fi modificată printr-un acord scris încheiat între titularii garanțiilor respective, însă cesionarul unei garanții subordonate nu este obligat prin contract să subordoneze garanția în cauză, cu excepția cazului în care, în momentul cesiunii, subordonarea referitoare la contractul respectiv a fost înregistrată.

Capitolul X

Drepturile sau garanțiile care fac obiectul declarațiilor statelor contractante

Articolul 39 - Drepturile care au prioritate fără înregistrare

(1) Un stat contractant poate declara în orice moment, printr-o declarație depusă la depozitarul protocolului, în mod general sau specific:

(a) categoriile de drepturi sau garanții necontractuale (altele decât drepturile și garanțiile care intră în sfera de aplicare a articolului 40) care, conform legilor aceluși stat, au prioritate în fața unei garanții asupra unui bun echivalent cu cel al deținătorului garanției internaționale înregistrate și care are prioritate asupra unei garanții internaționale înregistrate, fie în cadrul, fie în afara procedurilor de insolvență; și

(b) faptul că nici o prevedere a prezentei convenții nu afectează dreptul unui stat, al unui organism de stat, al unei organizații interguvernamentale sau al altui furnizor privat de servicii publice de a sechestra sau de a reține un bun, în conformitate cu legile acelui stat, pentru plata sumelor datorate acelui organism, organizație sau furnizor, legate direct de serviciile respective, cu privire la acel bun sau la un alt bun.

(2) O declarație în temeiul alineatului anterior poate fi formulată astfel încât să includă categoriile create după depunerea declarației.

(3) Un drept sau o garanție necontractuală are prioritate asupra unei garanții internaționale numai dacă dreptul sau garanția necontractuală aparține unei categorii vizate de o declarație depusă înainte de înregistrarea garanției internaționale.

(4) Fără a aduce atingere prevederilor de la alineatul precedent, un stat contractant poate declara, la momentul ratificării, acceptării, aprobării sau aderării la protocol, faptul că un drept sau o garanție aparținând unei categorii vizate de o declarație făcută în conformitate cu alineatul (1) litera (a) are prioritate în fața unei garanții internaționale înregistrate înainte de data respectivei ratificări, acceptări, aprobări sau aderări.

Articolul 40 - Drepturile sau garanțiile necontractuale înregistrabile

Un stat contractant poate, în orice moment și în ceea ce privește orice categorie de bunuri într-o declarație înaintată depozitarului protocolului, să enumere categoriile de drepturi sau garanții necontractuale care sunt înregistrabile în temeiul prezentei convenții, ca și cum acele drepturi sau garanții ar fi garanții internaționale, acestea urmând a fi reglementate în mod corespunzător. O astfel de declarație poate fi modificată la anumite intervale de timp.

Capitolul XI

Aplicarea convenției în ceea ce privește contractele de vânzare

Articolul 41 - Vânzarea și vânzarea potențială

Prezenta convenție se aplică la vânzarea sau vânzarea potențială a unui bun, după cum este prevăzut în protocol, cu orice modificări ale acestuia.

Capitolul XII

Competența

Articolul 42 - Alegerea instanței competente

(1) Sub rezerva prevederilor articolelor 43 și 44, instanțele dintr-un stat contractant alese de către părțile unei tranzacții sunt competente pentru orice litigiu legat de prezenta convenție, fie că forul ales are sau nu legătură cu părțile sau cu tranzacția. Această competență este exclusivă, cu excepția cazului în care părțile încheie un acord cu prevederi diferite în acest sens.

(2) Orice astfel de acord trebuie încheiat în scris sau în conformitate cu condițiile de formă ale legislației instanței competente alese.

Articolul 43 - Competența în temeiul prevederilor articolului 13

(1) Instanțele unui stat contractant alese de către părți și instanțele statului contractant pe teritoriul căruia este situat bunul sunt competente să dispună măsurile prevăzute la articolul 13 alineatul (1) literele (a), (b) și (c) și articolul 13 alineatul (4) privind acel bun.

(2) Sunt competente pentru a dispune măsurile prevăzute la articolului 13 alineatul (1) litera (d) sau pentru a dispune alte măsuri provizorii în temeiul articolului 13 alineatul (4):

(a) instanțele alese de părți; sau

(b) instanțele unui stat contractant pe teritoriul căruia își are sediul debitorul, hotărârea dată de acestea fiind aplicabilă, prin termenii deciziei aferente, numai pe teritoriul acelui stat contractant.

(3) O instanță este competentă în contextul alineatului precedent chiar dacă soluționarea definitivă a unui litigiu, menționată la articolul 13 alineatul (1), este sau ar putea fi adusă în fața unei instanțe sau supusă arbitrajului într-un alt stat contractant.

Articolul 44 - Competența de a emite ordine împotriva organismului de înregistrare

(1) Instanțele statului pe teritoriul căruia organismul de înregistrare își are administrația centrală au competență exclusivă pentru acordarea de despăgubiri sau pentru emiterea de ordine împotriva organismului de înregistrare.

(2) În cazul în care o persoană nu răspunde unei solicitări înaintate în temeiul articolului 25 și persoana în cauză nu mai există sau nu poate fi găsită în scopul emiterii unui ordin de radiere a înregistrării, instanțele menționate la alineatul precedent au competență exclusivă pentru cererea debitorului sau a debitorului potențial de a emite un ordin adresat organismului de înregistrare prin care i se solicită acestuia radierea înregistrării.

(3) În cazul în care o persoană nu se supune ordinului instanței competente conform convenției sau, în cazul unei garanții naționale, ordinului instanței competente care îi solicită persoanei în cauză să modifice sau să radieze o înregistrare, instanțele menționate la alineatul (1) pot îndruma organismul de înregistrare să ia măsurile care vor conduce la aplicarea ordinului respectiv.

(4) În cazul în care nu se prevede altfel la alineatele anterioare, nici o instanță nu poate emite ordine, decizii sau hotărâri judecătorești împotriva organismului de înregistrare sau care creează obligații din partea acestuia.

Articolul 45 - Competența cu privire la procedurile de insolvență

Prevederile prezentului capitol nu sunt aplicabile procedurilor de insolvență.

Capitolul XIII Relația cu alte convenții

Articolul 45 bis - Relația cu Convenția Națiunilor Unite privind cesiunea de creanță în comerțul internațional

Prezenta convenție are prioritate în fața Convenției Națiunilor Unite privind cesiunea de creanță în comerțul internațional, deschisă pentru semnare la New York la data de 12 decembrie 2001, deoarece se referă la cesiunea de creanțe care reprezintă drepturi conexe aferente garanțiilor internaționale privind bunurile legate de aeronave, materialul rulant pentru căi ferate și activele spațiale.

Articolul 46 - Relația cu Convenția Unidroit privind leasingul financiar internațional

Protocolul poate stabili relația dintre prezenta convenție și Convenția Unidroit privind leasingul financiar internațional, semnată la Ottawa, la 28 mai 1988.

Capitolul XIV Dispoziții finale

Articolul 47 - Semnarea, ratificarea, acceptarea, aprobarea sau aderarea

(1) Prezenta convenție este deschisă în vederea semnării la Cape Town la 16 noiembrie 2001 de către statele participante la Conferința diplomatică pentru adoptarea unei Convenții privind echipamentele mobile și a unui Protocol aeronautic, care se desfășoară la Cape Town între 29 octombrie și 16 noiembrie 2001. După 16 noiembrie 2001, prezenta convenție va fi deschisă tuturor statelor pentru semnare la sediul Institutului Internațional pentru Unificarea Dreptului Privat (UNIDROIT) de la Roma, până la intrarea sa în vigoare în conformitate cu articolul 49.

(2) Prezenta convenție face obiectul ratificării, acceptării sau aprobării de către statele semnatare.

(3) Un stat care nu semnează prezenta convenție poate adera la aceasta în orice moment.

(4) Ratificarea, acceptarea, aprobarea sau aderarea sunt efectuate prin depunerea unui instrument oficial în acest scop la depozitar.

Articolul 48 - Organizațiile regionale pentru integrare economică

(1) O organizație regională pentru integrare economică constituită din state suverane și care are competențe în anumite probleme reglementate de prezenta convenție poate semna, accepta, aproba sau adera la aceasta, în mod similar. Organizația regională pentru integrare economică va avea în acest caz drepturile și obligațiile unui stat contractant, în măsura în care organizația în cauză are competențe în probleme reglementate de prezenta convenție. În cazul în care numărul statelor contractante este relevant pentru prezenta convenție, Organizația regională pentru integrare economică nu va fi considerată drept stat contractant, alături de statele sale membre, care sunt state contractante.

(2) La semnare, acceptare, aprobare sau aderare, Organizația regională pentru integrare economică depune o declarație la depozitar în care specifică problemele reglementate de prezenta convenție, în privința cărora statele sale membre au transferat competențele lor către organizația regională. Organizația regională pentru integrarea economică comunică prompt depozitarului orice modificare adusă distribuirii competențelor, inclusiv noile transferuri de competențe, menționate în declarația ce urmează acestui alineat.

(3) Orice mențiune privind un „stat contractant” sau mai multe „state contractante”, un „stat parte” sau mai multe „state părți” la prezenta convenție se aplică de asemenea Organizației regionale pentru integrare economică, în cazul în care contextul cere astfel.

Articolul 49 - Intrarea în vigoare

(1) Prezenta convenție intră în vigoare în prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de trei luni de la data depunerii celui de al treilea instrument de ratificare, acceptare, aprobare sau accesione, dar numai în ceea ce privește o categorie de bunuri căreia i se aplică protocolul:

(a) de la momentul intrării în vigoare a protocolului;

(b) sub rezerva dispozițiilor protocolului; și

(c) între statele părți ale prezentei convenții și ale protocolului respectiv.

(2) Pentru alte state, prezenta convenție intră în vigoare în prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de trei luni de la data depunerii instrumentului acestora de ratificare, acceptare, aprobare sau accesione, dar numai în ceea ce privește o categorie de bunuri căreia i se aplică protocolul, sub rezerva, în ceea ce privește protocolul, cerințelor de la alineatul precedent literele (a), (b) și (c).

Articolul 50 - Tranzacții interne

(1) La ratificare, acceptare, aprobare sau aderare la protocol, un stat contractant poate declara faptul că prezenta convenție nu se va aplica unei tranzacții care este o tranzacție internă cu privire la statul respectiv, în ceea ce privește toate tipurile sau o parte din bunuri.

(2) Fără a aduce atingere prevederilor alineatului anterior, prevederile articolului 8 alineatul (4), ale articolului 9 alineatul (1), ale articolului 16, ale capitolului V, ale articolului 29 și orice prevederi ale prezentei convenții referitoare la garanțiile înregistrate se aplică la o tranzacție internă.

(3) În cazul în care notificarea cu privire la o garanție națională a fost înregistrată la Registrul internațional, rangul titularului garanției în cauză conform articolului 29 nu este afectat de faptul că aceasta revine unei alte persoane prin cesiune sau subrogare în temeiul legii aplicabile.

Articolul 51 - Protocoalele viitoare

(1) Depozitarul poate crea grupuri de lucru, în colaborare cu organizațiile neguvernamentale pe care acesta le consideră relevante, pentru a analiza posibilitatea extinderii aplicării prezentei convenții, prin intermediul unuia sau al mai multor protocoale, la bunuri din orice categorie de echipamente mobile de valoare ridicată, pe lângă cele menționate la articolul 2 alineatul (3), fiecare componentă a acestora fiind identificabilă în mod unic, și la drepturile conexe legate de aceste bunuri.

(2) Depozitarul comunică textul oricărui proiect preliminar de protocol referitor la o categorie de bunuri, pregătit de un grup de lucru, tuturor statelor părți la prezenta convenție, tuturor statelor membre ale depozitarului, statelor membre ale Națiunilor Unite care nu sunt membre ale depozitarului și ale organizațiilor interguvernamentale relevante și invită aceste state și organizații să participe la negocierile interguvernamentale pentru încheierea unui proiect de protocol pe baza proiectului preliminar de protocol.

(3) Depozitarul comunică, de asemenea, textul oricărui proiect preliminar de protocol formulat de un grup de lucru organizațiilor neguvernamentale pe care depozitarul le consideră adecvate. Aceste organizații neguvernamentale vor fi invitate prompt să trimită depozitarului observații cu privire la textul proiectului preliminar de protocol și să participe ca observatori la elaborarea proiectului de protocol.

(4) În momentul în care organismele competente ale depozitarului consideră că protocolul în cauză poate fi adoptat, depozitarul convoacă o conferință diplomatică pentru adoptarea acestuia.

(5) După adoptarea unui protocol, sub rezerva prevederilor alineatului (6), prezenta convenție se aplică categoriei de bunuri vizate de acesta.

(6) Articolul 45 bis din prezenta convenție se aplică unui protocol numai dacă acest lucru este specificat în mod clar în protocolul respectiv.

Articolul 52 - Unități teritoriale

(1) Dacă un stat contractant are unități teritoriale în cadrul cărora sunt aplicabile sisteme diferite de legi în ceea ce privește problemele reglementate de prezenta convenție, în momentul ratificării, acceptării, aprobării sau aderării, acesta poate declara că prezenta convenție se extinde la toate unitățile sale teritoriale sau doar la una sau mai multe dintre acestea și își poate modifica declarația depunând o altă declarație în orice moment.

(2) Orice astfel de declarație trebuie să enunțe în mod expres unitățile teritoriale în care se aplică prezenta convenție.

(3) Dacă un stat contractant nu a depus o declarație în conformitate cu alineatul (1), prezenta convenție se aplică în toate unitățile teritoriale ale statului.

(4) În cazul în care un stat contractant extinde prezenta convenție la una sau mai multe dintre unitățile sale teritoriale, declarațiile permise în temeiul prezentei convenții pot fi depuse pentru fiecare astfel de unitate teritorială, iar declarația depusă pentru o unitate teritorială poate fi diferită de cele depuse pentru o altă unitate teritorială.

(5) Dacă, în virtutea unei declarații depuse în temeiul alineatului (1), prezenta convenție se extinde la una sau mai multe unități teritoriale ale unui stat contractant:

(a) debitorul este considerat a se afla într-un stat contractant doar dacă s-a constituit sau înființat în conformitate cu o lege în vigoare într-o unitate teritorială în care se aplică prezenta convenție sau dacă își are sediul social, sediul statutar, administrația centrală sau reședința obișnuită într-o unitate teritorială căreia i se aplică prezenta convenție;

(b) orice mențiune privind amplasarea bunului într-un stat contractant se interpretează ca amplasarea bunului într-o unitate teritorială căreia i se aplică prezenta convenție; și

(c) orice mențiune privind autoritățile administrative din respectivul stat contractant se interpretează ca mențiune privind autoritățile administrative competente din unitatea teritorială căreia i se aplică prezenta convenție.

Articolul 53 - Determinarea instanței competente

Un stat contractant poate, în orice moment al ratificării, acceptării, aprobării sau aderării la protocol, declara „instanța” sau „instanțele” competente în sensul articolului 1 și al capitolului XII din prezenta convenție.

Articolul 54 - Declarații privind măsurile

(1) La ratificare, acceptare, aprobare sau aderare la protocol, un stat contractant poate declara faptul că, pe perioada în care un bun grevat se află sau este controlat pe teritoriul său, creditorul nu va oferi un leasing asupra bunului pe teritoriul respectiv.

(2) La ratificarea, acceptarea, aprobarea sau aderarea la protocol, un stat contractant poate declara dacă măsurile aflate la dispoziția creditorului, în conformitate cu prezenta convenție, a căror punere în aplicare nu este condiționată în mod expres, prin prezenta convenție, de introducerea unei cereri în fața instanței, pot fi exercitate doar cu permisiunea instanței.

Articolul 55 - Declarații privind măsurile aplicabile în așteptarea soluționării definitive

La ratificarea, acceptarea, aprobarea sau aderarea la protocol, un stat contractant poate declara că nu va aplica dispozițiile articolului 13 sau ale articolului 43, sau ambele, în totalitate sau în parte. Declarația va enunța condițiile în care se va aplica articolul relevant, în cazul în care acesta va fi aplicat parțial, sau ce alte măsuri provizorii vor fi aplicate.

Articolul 56 - Rezerve și declarații

(1) Nu pot fi formulate rezerve în ceea ce privește prezenta convenție, dar pot fi făcute declarații permise de articolele 39, 40, 50, 52, 53, 54, 55, 57, 58 și 60 în conformitate cu dispozițiile acestora.

(2) Orice declarație, declarație ulterioară sau retragere a unei declarații făcută în conformitate cu prezenta convenție va fi notificată în scris depozitarului.

Articolul 57 - Declarații ulterioare

(1) Un stat membru poate face o declarație ulterioară, alta decât o declarație în conformitate cu articolul 60, în orice moment după data intrării în vigoare a prezentei convenții, notificând în acest scop depozitarul.

(2) O astfel de declarație ulterioară va intra în vigoare în prima zi a lunii care urmează după expirarea unui termen de șase luni de la data primirii notificării de la depozitar. În cazul în care notificarea menționează o perioadă mai lungă pentru ca declarația să intre în vigoare, acest lucru se va întâmpla la expirarea perioadei menționate după primirea notificării de la depozitar.

(3) Fără a aduce atingere alineatelor precedente, prezenta convenție va continua să se aplice ca și când nu s-ar fi făcut nici o declarație ulterioară, în ceea ce privește toate drepturile și garanțiile care survin înainte de data de la care o astfel de declarație ulterioară începe să producă efecte.

Articolul 58 - Retragera declarațiilor

(1) Orice stat parte care a făcut o declarație în temeiul prezentei convenții, alta decât o declarație în conformitate cu articolul 60, poate retrage declarația respectivă în orice moment, prin notificarea depozitarului. Retragera va intra în vigoare în prima zi a lunii care urmează după expirarea unui termen de șase luni de la data primirii notificării de la depozitar.

(2) Fără a aduce atingere alineatului precedent, prezenta convenție va continua să fie aplicată ca și când nu s-ar fi făcut nici o retragere a declarației, în ceea ce privește toate drepturile și garanțiile care survin înainte de data de la care o astfel de retragere începe să producă efecte.

Articolul 59 - Denunțările

(1) Orice stat parte poate denunța prezenta convenție prin notificarea în scris a depozitarului.

(2) Denunțarea intră în vigoare în prima zi a lunii care urmează după expirarea unui termen de douăsprezece luni de la data primirii notificării de la depozitar.

(3) Fără a aduce atingere alineatelor precedente, prezenta convenție va continua să fie aplicată ca și când nu s-ar fi făcut nici o denunțare, în ceea ce privește toate drepturile și garanțiile care survin înainte de data de la care o astfel de denunțare începe să producă efecte.

Articolul 60 - Dispoziții tranzitorii

(1) Cu excepția declarației contrare a unui stat contractant, convenția nu se aplică drepturilor sau garanțiilor preexistente, care își păstrează prioritatea pe care o dețineau conform legii aplicabile înainte de data de la care prezenta convenție începe să producă efecte.

(2) În sensul articolului 1 litera (v) și în scopul stabilirii priorității în temeiul prezentei convenții:

(a) „data de la care prezenta convenție începe să producă efecte” înseamnă, pentru un debitor, momentul în care prezenta convenție intră în vigoare sau momentul în care statul în care este situat debitorul devine stat contractant, dacă acest eveniment se produce la o dată ulterioară; și

(b) debitorul este situat în statul în care își are administrația centrală sau, în lipsa acesteia, locul în care își desfășoară activitatea sau, în cazul în care acesta își desfășoară activitatea în mai multe locuri, locul în care acesta își desfășoară activitatea principală, sau, dacă nu are un loc în care își desfășoară activitatea, reședința sa obișnuită.

(3) Un stat contractant poate, conform alineatului (1), să specifice în declarația sa o dată, nu mai devreme de trei ani de la data la care declarația intră în vigoare, la care prezenta convenție și protocolul devin aplicabile, în scopul stabilirii priorității, inclusiv protejarea oricărei priorități existente, pentru drepturile sau garanțiile preexistente rezultate dintr-un contract încheiat în momentul în care debitorul își avea sediul într-un stat menționat la alineatul anterior litera (b), însă numai în măsura și în modalitățile specificate în declarația sa.

Articolul 61 - Conferințe de evaluare, amendamente și aspecte conexe

(1) Depozitarul întocmește rapoarte anuale sau la un alt interval cerut de circumstanțe, pentru statele părți privind modul de funcționare în practică a regimului internațional înființat prin prezenta convenție. La întocmirea acestor rapoarte, depozitarul ia în considerare rapoartele autorității de supraveghere privind funcționarea sistemului internațional de înregistrare.

(2) La cererea a cel puțin douăzeci și cinci la sută din statele părți, depozitarul va convoca la anumite intervale conferințe de evaluare, în urma consultării cu autoritatea de supraveghere, pentru a analiza:

(a) funcționarea în practică a convenției și eficacitatea sa în facilitarea finanțării garantate cu active și a leasingului bunurilor care fac obiectul prevederilor convenției;

(b) interpretarea juridică și aplicarea prevederilor prezentei convenții și a regulamentelor;

(c) funcționarea sistemului internațional de înregistrare, activitatea organismului de înregistrare și supravegherea sa de către autoritatea de supraveghere luând în considerare rapoartele întocmite de autoritatea de supraveghere; și

(d) oportunitatea efectuării unor modificări la prezenta convenție și la dispozițiile privind Registrul internațional.

(3) Orice amendament la prezenta convenție va fi aprobat de o majoritate formată din cel puțin două treimi din statele părți care participă la conferința la care se face referire în alineatul precedent și va intra în vigoare față de statele care au ratificat, acceptat sau aprobat acest amendament după ratificarea, acceptarea sau aprobarea sa de către trei state în conformitate cu dispozițiile articolului 49 referitoare la intrarea sa în vigoare.

(4) În cazul în care modificarea propusă la prezenta convenție se referă la mai mult de o categorie de echipamente, modificarea trebuie aprobată de cel puțin două treimi din statele părți la fiecare protocol participante la conferința menționată la alineatul (2).

Articolul 62 - Depozitarul și atribuțiile sale

(1) Instrumentele de ratificare, acceptare, aprobare sau accesiune sunt depozitate la Institutul Internațional pentru Unificarea Dreptului Privat (UNIDROIT), desemnat prin prezenta drept depozitar.

(2) Depozitarul are următoarele atribuții:

(a) informează toate statele contractante cu privire la:

(i) fiecare nouă semnătură sau depunere a unui instrument de ratificare, acceptare, aprobare sau accesiune, împreună cu data acestora;

(ii) data intrării în vigoare a prezentei convenții;

(iii) fiecare declarație făcută în conformitate cu prezenta convenție, împreună cu data acesteia;

(iv) retragerea sau modificarea oricărei declarații, împreună cu data acestora; și

(v) notificarea oricărei denunțări a prezentei convenții, împreună cu data acesteia și data de la care începe să producă efecte;

(b) transmite copii certificate ale prezentului protocol tuturor statelor contractante;

(c) pune la dispoziția autorității de supraveghere și a organismului de înregistrare o copie a fiecărui instrument de aprobare sau accesiune, împreună cu data lor de depunere, a fiecărei declarații, retragere sau amendament al unei declarații și a fiecărei notificări de denunțare, împreună cu data de notificare, astfel încât informațiile conținute în acestea să fie disponibile ușor și în totalitate; și

(d) îndeplinește alte funcții obișnuite pentru depozitari.

DREPT CARE, plenipotențiarilor subsemnați, fiind autorizați în mod corespunzător, au semnat prezenta Convenție.

ÎNCHEIATĂ la Cape Town, la șaisprezece noiembrie două mii unu, într-un singur document original în limbile engleză, arabă, chineză, franceză, rusă și spaniolă, toate textele fiind autentice în mod egal, autenticitate ce va avea efect după verificarea concordanței textelor, de către Secretariatul comun al Conferinței sub autoritatea Președintelui Conferinței, în termen de nouăzeci de zile.